

[Finansministeren.]

retning af et egentligt interessekontor — er jo, som det ærede medlem gjorde opmærksom på, fremsat af Ministerialforeningens formand, hr. Rasmus Reeh, i en artikel i dagbladet Aktuelt for den 30. oktober i år. Jeg tager i øvrigt denne artikel som et udtryk for, at der er et udbredt ønske om en kildeskatorning.

Det er næsten selvfølgelig, at jeg ikke er uden sympati for den tanke, som det ærede medlem her og hr. Rasmus Reeh i Aktuelt har rejst. Selv om den ærede spørger måske ikke mere lægger vægt derpå, må jeg dog gøre opmærksom på, at der er udgifter forbundet med en ordning som den nævnte. Der er også andre problemer knyttet hertil. Lønanvisningen til statsansatte er ikke i dag centraliseret, men finder sted decentraliseret over hele landet, således at det ikke er gjort med at oprette et enkelt, skal vi kalde det interessekontor; der skal en række sådanne kontorer, eller hvad man nu vil kalde det, til. Hvis de undersøgelser, som for tiden foregår for at finde ud af, om statens lønberegning og lønanvisning med fordel kan foretages af elektronmaskiner, fører til, at man vælger denne fremgangsmåde, vil dette antagelig medføre en yderligere centralisering af løn-udbetalingen, og i alt fald vil en ordning som den skitserede måske så kunne gennemføres bedre og billigere; herom tør jeg ikke udtale mig med sikkerhed i dag — de undersøgelser, jeg har omtalt, må jo afsluttes først. Men jeg kan love det ærede medlem, at jeg i forbindelse med disse undersøgelser også vil lade nærmere undersøge, hvorledes en lønindeholdelsesordning kan etableres, og hvad den vil medføre af merudgifter. På grundlag heraf kan vi tage endelig stilling, men denne stilling skal ikke blot tages af mig, men også af folketinget, om ikke andet så igennem finansudvalget, idet der naturligvis så må en bevillingssag til.

Ninn-Hansen: Det var jo et tilsagn fra den højtærede finansminister om straks at undersøge sagen, og den højtærede finansminister havde så megen sympati for den, at jeg næsten regner det for et endnu mere vidtgående tilsagn. I hvert fald havde

ministeren stor interesse for at gennemføre ordningen, og det takker jeg selvfølgelig for.

Meningen med mit spørgsmål var, at man i stedet for den stadige diskussion af mere teoretisk art skulle finde frem til et område, hvor man kunne gennemføre noget, der var praktisk og af interesse for statens ansatte, og det er der altså gode muligheder for.

I og for sig kunne jeg standse dermed. Men den højtærede minister gjorde nogle bemærkninger om mit partis stilling til kildeskatten, som tvinger mig til at sige, at vi fastholder de argumenter, vi har fremført imod den tvungne kildeskate, og det skal nok vise sig ved andre lejligheder; vi kan jo ikke drøfte dette emne færdigt her i dag. Jeg mener, der er betydelig forskel på de omkostninger, der bliver tale om ved den tvungne kildeskats indførelse, og dem, der kan blive tale om ved interessekontorernes virksomhed med denne service over for de ansatte.

I øvrigt kan jeg netop i forbindelse med denne diskussion kun glæde mig over, at den højtærede finansminister beskæftiger sig med omkostningerne; den højtærede minister ville her se på statens omkostninger. Jeg synes ikke, man var helt så tilbageholdende med de omkostninger, man tvangsmæssigt ville pålægge erhvervslivet, da man fremlagde skitsen til kildeskatten. Men jeg synes, det kun er en yderligere fordel, at vi nu fra begge sider i allerhøjeste grad også interesserer os for omkostningsspørgsmålet.

Finansministeren (Poul Hansen): For god ordens skyld vil jeg gøre det ærede medlem og hermed tinget opmærksom på, at vi aldrig fra vor side har hævdet, at der ikke også var et omkostningsspørgsmål i forbindelse med kildeskatten, og det er der altså også i denne sammenhæng. Om der er så særlig stor forskel, vil jeg stille mig tvivlende over for, og det er derfor, jeg noterer det som værende af stor interesse, at dette omkostningssynspunkt altså ikke afholder det ærede medlem fra at fremsætte denne tanke og gå ind for dens gennemførelse. Det må fra mit synspunkt betragtes som lidt af et fremskridt.

Hermed sluttede spørgsmålet.